

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 15. november 2010

Sag 228/2010

(2. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Henrik Dupont Jørgensen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af retten i Hillerød den 19. februar 2010 og af Østre Landsrets 12. afdeling den 16. juni 2010.

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Per Sørensen, Per Walsøe, Asbjørn Jensen, Poul Søgaard, Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen og Lars Hjortnæs.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T, der har påstået formildelse og herunder har påstået forholdet henført under våbenlovens § 10, stk. 1, og ikke under straffelovens § 192 a.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Anbringender

T har gjort gældende, at forholdet ikke skal henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, idet der ikke foreligger særlig skærpende omstændigheder. Han har ikke forbindelse til bande- eller anden kriminalitet, der var ikke tale om et særligt farligt skydevåben, og der var ikke tale om gentagelse. Våbnet var ikke let tilgængeligt, idet det lå i et klædeskab. Han er blevet presset af nogen til at opbevare våbnet.

Rigsadvokaten har gjort gældende, at der foreligger særlig skærpende omstændigheder, idet T var i besiddelse af en skarpladt pistol med yderligere ammunition på bopælen. Våbnet og

ammunitionen blev opbevaret uforsvarligt og let tilgængeligt. Han havde tidligere været et højtstående medlem af en rockergruppe, som han fortsat havde tilknytning til, idet han skyldte gruppen penge, og opbevaringen af våbnet havde ifølge hans egen forklaring noget med denne tilknytning at gøre. Straffen bør derfor skærpes til fængsel i ikke under 1 år og 6 måneder.

Højesterets begrundelse og resultat

Ved Højesterets dom af 25. juni 2010 (U2010.2552H) er det fastslået, at det må bero på en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder, om besiddelse af skydevåben på ikke offentligt tilgængeligt sted må anses for begået under særlig skærpende omstændigheder i straffelovens § 192 a, stk. 1's, forstand. Der kan herved lægges vægt på de momenter, der er nævnt i forarbejderne til lov nr. 411 af 10. juni 1997 (den tidligere bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2) og til lov nr. 501 af 12. juni 2009 (straffelovens § 192 a).

T er fundet skyldig i på sin bopæl at have været i besiddelse af en pistol med isat magasin indeholdende 13 skarpe skud og af yderligere ammunition. Våbnet og ammunitionen blev opbevaret umiddelbart tilgængeligt. Ifølge hans forklaring havde nogen pålagt ham at opbevare våbnet. Han har tidligere været medlem af en rockergruppe, som han skyldte penge, og som havde kontaktet ham, efter at han havde meldt sig ud.

Under de anførte omstændigheder tiltræder Højesteret, at der foreligger særlig skærpende omstændigheder. Højesteret har herved lagt vægt på, at T' besiddelse af våbnet efter en samlet vurdering må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. Forholdet er derfor med rette henført under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

Som anført i dommen af 25. juni 2010 må straffen for et tilfælde som det foreliggende som udgangspunkt fastsættes til fængsel i 1 år, der er minimumsstraffen for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Højesteret finder, at der ikke er omstændigheder, der kan begrunde en fravigelse af dette udgangspunkt.

Herefter nedsætter Højesteret straffen til fængsel i 1 år.

T har fortsat været frihedsberøvet under anken indtil den 25. august 2010.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 1 år.

T skal betale sagens omkostninger for byretten, mens statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.